

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/280/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115220591
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115220591.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. I. XXXX/X, T., o zaplatenie 3.504,90 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 16C/378/2015-32 zo dňa 02. marca 2017, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v závislom výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti r u š í a vec sa mu v tejto časti v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom 1. konanie v časti o zaplatenie poplatkov a zmluvných pokút v sume 421,84 eura zastavil (z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti), výrokom 2. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom 3. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok súd po citácii § 3, § 37 ods. 1, § 39, § 41, § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 53a, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vecne v odvolaní napadnutej, zamietajúcej časti odôvodnil tým, že dňa 14.07.2011 uzavreli strany (resp. predchodca žalobcu a žalovaný) Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7096112 na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 3.000 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať 60-mi splátkami vo výške 100,49 eura mesačne. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá 07/2016, ročná úroková sadzba 32,31%, RPMN 32,31 %, priemerná RPMN 20,56 %, náklady spotrebiteľa 2.640 eur, celková výška pôžičky 5.640 eur.

2. Z vykonaného dokazovania, z predloženej úverovej zmluvy, mal súd preukázané, že neobsahovala údaj o výške zmluvného úroku, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, resp. o ich krytí platbou splátky. Úverové podmienky žalovaný nepodpísal. Podľa názoru súdu všeobecné zmluvné podmienky obsahujú len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj riadne dojednanie výšky úroku za poskytnutý úver alebo výšky jednotlivých poplatkov. Nakoľko neboli stranami platne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy je potrebné hľadieť na poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na uvedené súd považoval úverovú zmluvu pre absenciu základných náležitostí za absolútne neplatnú. V danom prípade žalovanému bola poskytnutá pôžička 3.000 eur, z ktorej uhradil 1.225,60 eura, zostáva teda k úhrade 1.774,40 eura (žalobca si uplatňuje 3.504,90 eura). Túto čiastku ako zostatok úveru je však s poukazom na uvedené možné posúdiť len ako bezdôvodné obohatenie. V danom prípade žaloba bola podaná 13.08.2015, žalobca zosplatnil úver listom zo dňa 24.08.2012 (keď žalovanému poskytol lehotu 5 dní na zaplatenie dlhu), zásielku žalovaný prevzal 31.08.2012, lehotu na

plnenie skončila 05.09.2012, žaloba bola podaná po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty, počítanej od 06.09.2012 a uplynula 06.09.2014. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu zamietol. Úspešnému žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, lebo si žiadne neuplatnil.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v časti výroku 2., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a v súvisiacom výroku 3. o trovách konania podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho nástupcu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.083,06 eura s 8,75 % úrokom z omeškania zo sumy 3.083,06 eura od 04.09.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia podľa pomeru úspechu v spore.

4. Súd zamietol žalobu z dôvodu uplynutia premlčacej doby pri nastolení režimu bezdôvodného obohatenia z dôvodu absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy pre absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne pre nerozloženie splátky na jej jednotlivé zložky a pre neuvedenie výšky zmluvného úroku. Rozhodnutie súdu nie je správne. Súd nesprávne označil úverovú zmluvu za absolútne neplatný právny úkon. Napadnuté rozhodnutie súdu nemá oporu v zákone ani skutkovom stave. Úverová zmluva bola uzavretá riadne a platne v písomnej forme podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., na základe nej žalovaný čerpal úver v sume 3.000 eur tak, ako je výška úveru uvedená v základných náležitostiach úverovej zmluvy, čo nebolo sporné. Úverovú zmluvu žalovaný podpísal dobrovoľne, bez akéhokoľvek nátlaku. Existencia záväzkovo-právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu je preukázaná úverovou zmluvou so zmluvne dohodnutými splátkami vo výške 94 eur so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci. O výške splátok, termíne konečnej splatnosti úveru, spôsobe navýšenia úveru o úroky a o celkových nákladoch bol žalovaný riadne písomne vyzoomený. Nakoľko úverová zmluva bola uzavretá riadne v písomnej forme, úver žalovaný čerpal a zmluvné strany sa riadili jej zmluvnými dojednaniami, aj v záujme zachovania a naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov úverového vzťahu, nie je možné úverovú zmluvu ako celok označiť za absolútne neplatný právny úkon pre absenciu náležitostí časti úverovej zmluvy. Navyiac zák. č. 129/2010 Z. z. úverovú zmluvu pre prípadnú absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 nesankcionuje absolútnou neplatnosťou, ale len bezúročnosťou úveru pri splnení podmienok podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vnútorne rozporné, keď súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a následne pre absenciu zákonných zložiek podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. označil zmluvu za absolútne neplatný právny úkon. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd sa pri rozhodovaní vyššie uvedenou zásadou neriadil. V tejto súvislosti žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR z 1.4. 2015, sp. zn. I.ÚS 640/2014, ako aj na právne závery vyjadrené v rozhodnutí Súdneho dvora (ES) z 15.3.2012 vo veci C-453/10 N. N. proti SOS financ, spol. s r.o., podľa ktorého sa preferuje výklad v prospech platnosti právneho úkonu. Neexistuje zákonný dôvod pre označenie dotknutej úverovej zmluvy ako celku za absolútne neplatný právny úkon. V dôsledku nesprávneho posúdenia absolútnej neplatnosti úveru je nesprávne aj nastolenie režimu bezdôvodného obohatenia a tým aj nesprávna aplikácia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ na nimi uplatnený nárok. Nakoľko úverová zmluva bola uzavretá platne, vzťahuje sa na plynutie premlčacej doby uplatneného nároku režim trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ a uplatnený nárok z úverovej zmluvy premlčaný v čase začatia konania nebol. Žalobca vyzval žalovaného na plnenie v lehote do 07.12.2012, žaloba bola podaná dňa 13.11.2015, t.j. pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby. Právny názor súdu prvej inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nerozloženia úverových splátok na jej jednotlivé zložky, t.j. splátku istiny, úrokov a poplatkov nie je správny a je v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. cla J. D., ktorým sú slovenské súdy viazané. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Neexistuje racionálny dôvod, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť už v hlavných zmluvných dojednaniach zložitejšia ako napr. zmluva o úvere uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Taktiež je nesprávny záver súdu, že v úverovej zmluve absentuje údaj o výške zmluvného úroku. Odplata za poskytnutie úveru v sume 2.640 eur označená ako „celkové náklady spotrebiteľa“ v čl.

VII. úverovej zmluvy nachádza svoje vyjadrenie v zmluvne dojednanom úroku vo výške úrokovej sadzby 32,31 % ročne. Žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Predmetom nároku žalobcu (po čiastočnom späťvzati žaloby) bolo zaplatenie sumy 3.083,06 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 04.09.2012 do zaplatenia, pričom žalobca nárok odvodzuje zo zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 14.07.2011. Na základe zmluvy bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 3.000 eur a mal ju vrátiť v 60 mesačných splátkach po 94 eur, s termínom konečnej splatnosti 7/2016. Z dôvodu, že žalovaný prestala pôžičku splácať, žalobca ho predžalobnou upomienkou zo dňa 24.08.2012 vyzval na zaplatenie celej dlžnej sumy 5.135,13 eura naraz (č. I. 6). Súd žalobu zamietol z dôvodu, že úver považoval pre absenciu náležitostí v zmluve o pôžičke (podľa zák. č. 129/2010 Z. z.) za bezúročný a bez poplatkov a tiež absolútne neplatnú a preto žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v dvojročnej premlčacej lehote a nárok žalobcu bol podľa názoru súdu uplatnený po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty.

7. S prihliadnutím k rozsahu a dôvodom odvolania žalobcu je predmetom prieskumu odvolacieho súdu posúdenie správnosti premlčacej doby, v súvislosti s vyhodnotením zmluvy uzavretej medzi stranami sporu ako absolútne neplatnej.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

10. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. V posudzovanej veci bolo nesporné, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a v sporoch o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy je súd oprávnený a povinný vykonať dokazovanie aj nad rámec návrhov strán sporu v záujme ochrany slabšej strany sporu, za ktorého sa považuje aj spotrebiteľ.

14. Súd je oprávnený a povinný dvojstranný právny úkon, v tomto prípade zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky posudzovať jednak podľa ustanovení § 34 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka

a aj podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ak zák. č. 129/2010 Z. z. v § 11 ods. 1 písm. a) sankcionoval veriteľa, ktorý zmluvu pripravoval tak, že ak zmluva neobsahuje konkrétne náležitosti v zákone stanovené, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, neznamená to, že zmluva sa považuje za absolútne neplatnú. Len ustanovenia Občianskeho zákonníka presne stanovujú, v ktorých prípadoch je možné právny úkon považovať za absolútne neplatný, absolútnu neplatnosť nemožno rozširovať na iné prípady, ako tie, ktoré sú v OZ taxatívne vymedzené. Ak súd vyhodnotil zmluvu uzavretú medzi stranami sporu v danej veci ako absolútne neplatný právny úkon, jeho právny názor je nesprávny. Ide o platný právny úkon a na posúdenie premlčacej lehoty je potrebné aplikovať § 103 OZ. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V súlade s uvedeným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch mala zmluva obsahovať rozpis splátky samostatne na istinu, úroky, prípadne na poplatky.

15. Je pravdou, ako na to poukazuje žalobca v odvolaní, že v rozhodnutí Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 o návrhu na začatie prejudiciálne v konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19.12.2014 a ktorý súvisí s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti J. D. súdny dvor uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

16. Otázka priameho účinku právnych noriem EÚ sa vo všeobecnosti týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú právnu normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto prípade veriteľ proti spotrebiteľovi) v zásade platí zákaz priameho (horizontálneho) účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci.

17. Uzané vnútroštátne výkladové metódy vytvárajú právny rámec pre realizáciu povinností súladného výkladu vnútroštátnych noriem s právom EÚ. To ale neznamená, že tieto metódy môžu viesť k akémukoľvek výsledku, len aby bol dosiahnutý cieľ smernice. Súdny dvor už sám stanovil medze, ktoré súladný výklad má, hoci by sa opieral o uznanú vnútroštátnu metódu. Súdny dvor tieto medze prehľadne zhrnul vo veci C-212/04 rozsudok Súdneho dvora z 4.7.2006 keď uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem (proti zákonu) vnútroštátneho práva (aj rozsudok C-105/03 zo 16.6.2005, C-268/06 z 15.4.2008). Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by súdy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné zákon o spotrebiteľských úveroch novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Z uvedeného dôvodu nie je možné súhlasiť s názorom žalobcu, že na základe uvedeného rozhodnutia je možné žalobcovi priznať právo na uplatnené úroky (resp. poplatky).

18. Uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky je v zmysle citovaného § 565 OZ viazané na splnenie troch podmienok; 1) možnosť uplatniť splatenie celého dlhu naraz bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí; 2) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a 3) veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Vzhľadom na charakter nároku uplatňovaného žalobcom v konaní (plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy) je potrebné doplniť, že § 53 ods. 9 OZ modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám tak, že musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu, strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr po uplynutí

trojmesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátky a veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky.

19. Odvolaciemu súdu z vyššie uvedených dôvodov neostávalo iné, než v záujme zachovania práva strán sporu na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi (zahŕňajúci vykonávanie základného dokazovania, dostatočné právne posúdenie veci a vypracovanie rozhodnutia s odôvodnením zodpovedajúcim úprave v § 220 ods. 2 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušiť a podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vykonať základné dokazovanie dôkazmi predloženými sporovými stranami na rozhodujúce otázky (vzhľadom na záver o premlčaní nárokov žalobcu súd prvej inštancie takéto dokazovanie nevykonal) a to najmä platnosti a účinnosti uzatvorenej zmluvy o bezúčelovej pôžičke, rozsahu práv a povinností zmluvných strán z nej plynúcich (okrem iného aj prípadnej dohody zmluvných strán o práve veriteľa uplatniť si splatnosť celého dlhu naraz), vzniku práva žalobcu požadovať od žalovaného predčasné zaplatenie celej pohľadávky. V prípade, ak došlo k zosplatneniu pôžičky v súlade so zmluvou v zmysle § 565 OZ, začína premlčacia lehota plynúť podľa § 103 veta druhá OZ a ak k zosplatneniu pôžičky nedošlo v súlade so zmluvou a § 565, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Na dĺžku premlčacej doby je potrebné aplikovať § 101 OZ a premlčacia doba je trojročná. Pre splatnosť pohľadávky v dôsledku straty výhody splátok nie je významné, kedy veriteľ mohol dlžníka z dôvodu jeho omeškania so splátkami o zaplatenie celej pohľadávky (alebo jej zostatku) najskôr požiadať, ale či a kedy sa rozhodol svoje oprávnenie využiť a o zaplatenie celej pohľadávky skutočne požiadal (nejde o povinnosť vyzývať dlžníka). Z § 565 OZ vyplýva, že k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým, ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi a prípadne kedy svoje oprávnenie požadovať zaplatenie celého dlhu (zostatku úveru s príslušenstvom) využije. Splatnosť celého dlhu nemôže nastať skôr, dokiaľ veriteľ nepožiadala dlžníka o zaplatenie dlhu z dôvodu omeškania s platením splátok. Výsledky dokazovania je potrebné vyhodnotiť a vysporiadať sa s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu, pričom nové rozhodnutie je potrebné v súlade s § 220 ods. 2 a 3 CSP riadne odôvodniť. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že súdu prvej inštancie vyplýva poučovacia povinnosť podľa § 292 CSP. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ak bude súd prvej inštancie vo veci rozhodovať po nadobudnutí účinnosti ústavného nález, ktorým bol vyhlásený rozpor § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. s Ústavou SR, súd prvej inštancie prihliadne na následky nález.

21. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).